

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 55 (1903) 19 mart 2019-cu il

MƏCNUNLARIN MƏCNUNU

(əvvəli ötən sayımızda)

Görün, bu ansambl respublika-ya nə cür səs-səda salmışdı ki, onu statusu olmaya-olmaya bu cür mötəbər tədbirə və digər dövlət konsertlərinə dəvət edirdilər. Heç bir statusu olmayan ansambl Azərbaycanın hüduqlarını aşaraq, keçmiş SSRİ-nin bir çox məkanlarında konsertlər verirdi.

Bu gün Gəncədə analoqu olmayan, gözəlliyi ilə göz oxşayan Dövlət Filarmoniyası fəaliyyət göstərir. Bu filarmoniya məhz "Göygöl"ün bazası əsasında yaranıb. Yeni "Göygöl"ün bazasında Gəncə Dövlət Filarmoniyasını yaradan Fikrət müəllim filarmoniyanın nəzdində "Göygöl" mahnı və rəqs ansamblından başqa, notlu xalq çalğı alətləri orkestrini və kamera orkestrini də təşkil edib.

1990-cı ildə Gəncədə Dövlət Filarmoniyası açılarkən məhz Fikrət müəllimin özünün təşəbbüsü və təklifi ilə bu sənət məbədgahına korifey sənətkarımız, böyük bəstəkarımız Fikrət Əmirovun adı verilib. 1987-ci ildə Əməkdar artist, 2014-ci ilin fevral ayının 13-də Xalq artisti adı ilə, həmçinin, bir çox fəxri fərman və mükafatlarla təltif olunub.

Bununla yanaşı, "Göygöl"də Şövkət Ələkbərova, Zeynəb Xanlarova, Rübabə Muradova, Nəzakət Məmmədova, Flora Kərimova, Elmira Rəhimova, İlhamə Quliyeva, Nisə Qasimova, Səkinə İsmayılova, Kəmalə Rəhimli, Arif Babayev, İslam Rzayev, Cənəli Əkbərov, Məmməd-bağır Bağırzadə, Baba Mahmudoglu və başqa tanınmış sənətçilər çıxış ediblər. Bunları da demək lazımdır. Odalet 2019.- 19 mart.- S.7.

Fikrət Verdiyev:

- Təxminən 70-ci illərin əvvəllərində muğama həvəs bir qədər azalmışdı. Həmin vaxtlar böyük maestromuz Niyazi filarmoniyanın direktoru işləyirdi. O vaxt bizi ayda ən azı üç dəfə filarmoniyaya solo konsertə dəvət edirdi. İnanın, həmin konsertlərə biletdə tapmaq olmurdu. Ansamblımızın belə populyar, şöhrətli vaxtları var idi.

Elə yadıma düşmüşkən bir məqamı da deyim. O vaxt böyük sənətkarımız, gözəl gitara ifaçımız Rəmişlə yaxşı münasibətlərimiz var idi, dostluq edirdik, bu gün də əlaqələrimiz davam edir. Mənə də "brat" deyirdi, dedi, "brat", nə olar bir dəfə də mənə ansambl ilə filarmoniya səhnəsinə çıxar. Dedim ki, olar, niyə olmur.

Gəldim Niyazinin yanına, dedim ki, mənim afişama Rəmişin də adını yazın. Əvvəl bir az tərəddüd elədi, dedi ki, işçim deyil, heç yerdə işləmir. Elə dərhal rəhmətlik Niyazinin yanından katibəmə zəng vurdum, dedim ki, bu gündən Rafiq Hüseynovun əmrini yazırsınız, gəlib imzalayacağam.

Beləliklə, afişada mənim, Rövşən Behcətin, altıda isə Rəmişin adı yazıldı. Siz təsəvvür edə bilməzsiniz ki, nə cür konsert keçdi. Zalda ayaq üstə belə durmağa yer yox idi, iynə atsan, yerə düşməzdi, hələ bayırda gözələnləri demirəm.

Beləliklə, üç gün möhtəşəm bir konsert proqramı verdik. Təxminən üç ay sonra yenidən Bakıya, filarmoniyaya gələndə gördüm, afişaya yazılıb ki, ifa edir Rəmiş. Gəlib gülə-gülə dedim, maestro, nə məsələdir? O da gülə-gülə cavab verdi ki, əla

sənətçidir, konsertləri də anşlaqla keçir, zalda yer tapılmır. Mən özüm də gitara çalan idim, amma Rəmiş özündən üstün bilib deyirdim ki, qoy, o ifa etsin, mən tarda ifa edə-rəm...

"Zeynəb xanımın Gəncədə 10 günə 40 konserti təşkil olundu, hamısı da canlı ifa"

- Böyük sənətkarımız Zeynəb xanım ilə uzun illər bir ansambl da çalış-mısınız. Onunla əməkdaşlığınız necə yarandı?

- Səhv etmirəmsə, 1971-ci il idi. Bir gün böyük sənətkar Ələkbər Tağiyev mənə zəng etdi. Mənə Gəncə ləhcəsi, şivəsi ilə "Lələ" deyirdi. Dedi ki, "Lələ", bir bizə gələrsən, dedim ki, gələ-rəm.

Gələndə gördüm ki, Zeynəb xanım da Ələkbər müəllimin yanında-dır, məni görən kimi əl verib görüş-dü, dedi ki, Fikrətin haqqında eşit-mişəm, yaxşı sənətçidir. Ələkbər müəllim dedi ki, "Lələ", sənənlə fəxr edirəm, mən də cavab verdim, elə biz də sizinlə fəxr edirik ki, belə bir yerimiz, sənətkarımız, bəstəkarımız var. Dedi, "Lələ", bir yerdə işləyə-mi, dedim ki, işləyək.

Zeynəb xanım üçün gözəl reper-tuar hazırlandı və həmin il onun Gəncədə konserti təşkil olundu. Siz özünü təsəvvür edin ki, nə cür konsert oldu. Zeynəb xanımı Gəncənin hər yerinə apardıq, bütün ali məkətblərdə, zavodlarda konsertlərini təşkil etdik.

10 gün ərzində günə dörd konsert olmaqla, 40 konsert təşkil olundu, hamısı da canlı ifa, fonogramsız. Arada cəmi 20 dəqiqə fasilə olurdu, bir stəkan çay içib, paltarını dəyişib,

yenidən səhnəyə çıxırdı. Sonra rayonlarda, şəhərlərdə stadionlarda konsertlər verirdik. Elə olurdu ki, bir ay ərzində onunla 25 gün stadionlarda konsertlər verirdik...

Bəyimxanım Cavanşirova-Verdiyeva:

- Həmin vaxtlar artıq Zeynəb xanım "Əfsanə" adlı ansambl yaratmışdı və Fikrət müəllimi tarzən kimi ansamblına dəvət etmişdi. Fikrət müəllimin fəaliyyəti, yaradıcılığı çoxşaxəlidir. Həm gözəl tarzən, həm gözəl saz, həm gözəl gitara ifaçısıdır, həm də uzun illər pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olub.

Tarla bərabər, bu alətlərdə də gözəl ifa edir. Həm öz milli musiqilərimizin, muğamlarımızın, həm bir çox xalqların milli musiqi nümunələrinin gözəl ifaçısıdır. Mənim bütün sənətkarlara, bütün tarzənlərə böyük hör-

mətim var, özüm də sənətkar ailəsində anadan olmuşam, atam başda olmaqla, dahilər, sənətkarlar mühi-tində böyümüşəm, amma Zeynəb xanım digər böyük sənətkarlar ola-ola məhz Fikrəti ansamblına çağırırdı.

Fikrətin gözəl idarəçilik, təşkilatçılıq qabiliyyəti vardı və bu gün də elədir. Onun kimi ikinci bir təşkilatçı tapmaq çox çətindir. O, bir işə yanaşırsa, qol qoyursa, ona bütün enerjisini, gücünü sərf edir, sevgisini, üreyini qoyur və nəticədə, ona tapşırılan işi əla səviyyədə edir. Həmin vaxt Bakıdan Gəncəyə beş dəfə təyyarə reysləri vardı.

Səhər reysi ilə gəlirdi Bakıya, Zeynəb xanım ilə, "Əfsanə" ansamblı ilə məşq edir, konsertlərə qatılırdı, sonrakı reyslə qayıdıb yenidən Gəncəyə gəlir, "Göygöl"lə məşq edir, axşam isə Gəncədə konsert proqramı ilə çıxış edirdi. Yeni paralel şəkildə həm "Göygöl"də, həm Zeynəb xanımın "Əfsanə" ansamblında çalışırdı.

Zeynəb xanım 40-a yaxın qastrol səfərində olublar - ABŞ-da, Almaniyada, Yaponiyada, Əfqanıstanda, Yunanıstanda, Liviyada, İraqda, Türkiyədə... Xarici, tanınmış müğənilərin Gəncəyə səfərlərini ilk dəfə məhz Fikrət müəllim təşkil etmişdi.

Radmila Karaklaici, Müşərrəf Akayı, Mixail Boyarskinini, o zamanlar Almaniyada, hazırda isə ABŞ-da yaşayan qarmon ifaçısı Rəhmanı, digər sənətkarları Gəncəyə dəvət edərək, gəncəliyə zövqünü, ruhunu oxşayan gözəl konsert proqramları təşkil etmişdi. Gəncə qaynayırdı, sanki musiqi bayramı idi. Hətta konsertlər olan zaman mənə də, rəhmətlik anasından deyirdi ki,

siz də hazırlaşın, konsertə gəlin.

O vaxt konsertlərə daha çox kişilər gəlirdi, qadınlar bir az çəkinirdilər. Deyirdi ki, siz gəlin, camaat da görsün ki, ailəvi şəkildə konsertdə iştirak edirik, o zaman başqaları da xanımları, bacıları, anaları ilə gələcəklər. Bəzən Gəncənin vəzifəli şəxslərinə də zəng edirdi ki, gələndə xanımlarınızla gəlin. Deyirdi ki, tək kişilərlə olmaz, qadınlar da bu konsertlərdə iştirak etməlidirlər, bunlar da mədəniyyətin inkişafına bir töhfədir. Bax mədəniyyətə, sənətə xidmət budur.

Fikrət Verdiyev:

- 1982-ci il idi. O zaman keçmiş SSRİ-nin rəhbəri Leonid İliç Brejnev Azərbaycana gəlmişdi. Keçmiş Leonin Sarayında dövlət konsert olmalı idi. Zeynəb xanım dedi ki, dəyişiklik oldu. Soruşduq ki, nə dəyişiklik? Dedi, Mərkəzi Komitədən məsləhət görüldü ki, ansamblın bədii rəhbəri Fikrət Verdiyev olsun.

Xəbərim yox idi, mən də məəttəl qaldım. Həmin vaxt Həsən Həsənov Mərkəzi Komitənin ideoloji məsələlər üzrə katibi vəzifəsində çalışırdı, Mərkəzi Komitədən əvvəl bizdə, Gəncədə birinci katib işləmişdi, məni tanıyırdı.

(ardı növbəti sayımızda)

Mustafa Cəmənlili

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ